

ZÁCHRANNÁ STANICE

Reklamní sdělení

HRNECKY.CZ

<https://www.hrnecky.cz>

Keramika do kuchyně i do zahrady.

Kvašáky, hrnečky, sošky vodníků. Majolika.

Keramické kurzy.

Chytrý výpis

<https://chytryvypis.cz>

Urychlíme procesy ve vašem e-shopu.

Ověřujte bankovní převody efektivně.

Chytrý výpis

<https://chytryvypis.cz>

Automatizace bankovních procesů.

Sloučení účtů, uživatelé a práva, rychlé

vyhledávání.

Nejprve odpověď na úvodní otázku - nejsou! Holub domácí, respektive jeho zdivočelá forma řečená "věžák", žije s námi lidmi ve většině měst světa. Povstal z původně domácích plemen holubů, která vznikla domestikací holuba skalního (*Columba livia*) žijícího na skalních stěnách ve Středomoří. Domácí holubi dodnes pronikají mezi "věžáky", ať už se jedná o zatoulané poštovní holuby, kteří se nevrátili z různých závodů, o větrem odnesená holoubata, která se poprvé vydala ven ze svého holubníku a překvapilo je počasí, nebo o celé chovy čistokrevných holubů, jichž se někdo zbavil a prostě je někam odvezl a vypustil. Proto se také v hejnech "věžáků" stále objevují různě pestře zbarvení ptáci - bílí, strakatí, hnědí, plaví, červení. Jinak totiž instinkt velí holubům vyhledávat pokud možno přírodně zbarvené partnery (tedy ty šedomodré s dvojitým černým pruhem na křídle), či jejich tmavší varietu (tzv. kapraté, kde původní šedomodrá křídla a hřbet pokrývají tmavé skvrny ve tvaru kapřích šupin - proto název kapratá), čili pestré barvy se postupně ztrácejí. Lidé vyčítají těmto krásným ptákům kdeco. Nejčastější argument zní, že holubi přenášejí nemoci. Holub ovšem není komár či blecha, aby se nasál krve se zárodky nemoci a při novém bodnutí je vyplivl do těla dalšího hostitele! Může, samozřejmě, sám onemocnět, a naprostá menšina jeho nemocí může být nakažlivá i pro člověka. Holubi patří paradoxně (vzhledem k jejich pověsti) k těm zdravějším z ptačích druhů, a není ani příliš časté, že by v jejich tělech (např. ve střevech) přežívaly nebezpečné bakterie a s trusem se dostávaly ven. Poměrně velké množství kachen, labutí či hus má ve střevech salmonely. Proto se nedoporučuje konzumace syrových kachních vajec (např. v majonéze). U holubů je to spíše vzácnost. Také chlamydie, původci ornitózy (nakažlivé onemocnění dýchacích cest, často s následky), se drží spíše ve velkochovech vodní drůbeže či v tělech importovaných papoušků, než u holubů. Ptačí chřipka u nich v Evropě vůbec nebyla zjištěna. Ani ptačí TBC není u holubů častá, protože nakažené ptáky hned, jak jim začne být nedobře, obvykle uloví dravci, kuny skalní či kočky, nebo je zabije některý dopravní prostředek. Obecně platí, že nemocní holubi jsou velmi rychle uloveni predátory, nebo se stáhnou do své mateřské kolonie, kde se buď sami uzdraví, nebo uhynou. Podobné je to s vnějšími parazity. Opakovaně zmiňovaný klíštět holubí se drží v hnízdech a krev saje zejména holoubatům s nedorostlým peřím. Dospělí holubi mají totiž proti vnějším parazitům výtečnou zbraň! Na bocích jim roste (podobně jako papouškům) jemné prachové peří, které se postupně rozpadá na jakýsi bělavý pudr. Ten pokrývá povrch těla holuba. Je to dobře vidět, když se holub vykoupe v míse s vodou - na hladině zůstane tento pudr jako jemná mouka. Jemný prach zabíjí veškeré vnější parazity tak, že jim ucpe tzv. vzdušnice, tedy tenké trubičky přivádějící při dýchání vzduch k jednotlivým buňkám jejich těla. Vzdušnice slouží k dýchání jak hmyzu (a tedy nejruznějším vším, všenkám a klošovitým mouchám, které na ptačích parazitují), tak roztočům - čmelíkům, pérožroutům, klíšťatům a dalším. Proto na těle dospělých holubů parazity nenajdeme. Problém představuje zaschlý holubí trus. Jako u všech ptáků obsahuje bílou složku (tedy maximálně zahuštěnou moč) plnou agresivních dusíkatých látek a vápníku. Po zaschnutí se rozpadá na jemný prach a dráždí dýchací orgány. A protože holubi mají ve zvyku zpevňovat svá hnízda trusem mláďat (na rozdíl od zpěvných ptáků jej neodnášejí), kolonie s desítkami hnízd může být opravdu rizikem pro všechny astmatiky v okolí. V minulosti, kdy se o domy staraly socialistické Podniky bytového hospodářství, byly na mnoha půdách holubí kolonie čítající stovky párů. Ptáci sem pronikaly dírami po spadlých střešních taškách a rozbitými okénky. Půdy nikdo neuklízela a vrstva zaschlého trusu a holubích mrtvolek byla někde i metr vysoká. Ve starém trusu žili roztoči, různý hmyz, na uhynulých ptáčích a nevyhlých vejcích hodovaly mouchy. Zápach a agresivní prach zamořovaly zejména byty ve vyšších patrech. To však nebyla vina holubů... Dnes jsou střechy spravené a půdy uklizené, kolonie zmizely. Na balkonech a římsách bohatě stačí odstraňovat hnízda s trusem po každém vyvedení mláďat a žádné problémy nehrozí. Posledním argumentem bývalo poškozování soch a historických budov trusem holubů. Ano, ptačí trus je zčásti

žíravý. Zejména ovšem ptáků masožravých, rybožravých a hmyzožravých. Ten poškodí omítku, plastiky a sochy mnohem víc. Takže posedávají-li na sochách na Karlově mostě racci, je to daleko horší, než posedávající holubi. Jinak ovšem pomůže ochrana pomocí sítí či plastových bodců, které brání usednutí jakýchkoli ptáků, a dále pravidelné čištění a údržba. V přírodě je holub velmi důležitý. Slouží jako potrava dravců (zejména sokola stěhovavého a jestřába lesního), šelem (hlavně kuny skalní), osidluje a oživuje jinak pusté skalní stěny ve své původní domovině. V domestikované formě je důležitým zdrojem dietního masa (vhodného zejména pro nemocné v rekonvalescenci a pro seniory) a v podobě poštovního holuba s vynikajícím orientačním smyslem je nositelem zpráv (často ve válečných konfliktech) a zdrojem zájmového vyžití tisíců chovatelů. Pro zajímavost - polská armáda používala poštovní holuby k doručování zpráv ještě v 50. letech 20. století. Pokud se na tohoto ptáka nezaujatě podíváme, musíme ho obdivovat. Je totiž v několika směrech unikátní! Jako téměř jediný pták dovede letět kolmo vzhůru i 10m! Dokáže ve vzduchu udělat přemet a tak se dostat z vysoké římsy na nižší, aniž by musel letět daleko od stěny. Toto jsou přizpůsobení k ochraně před sokolem stěhovavým, který loví výhradně ptáky letící ve volném prostoru. Holub je schopen hnízdit i 6x do roka. Jako jediný pták krmí svá mláďata v raném věku mlékem podobným mléku savců, které se mu tvoří ve voleti. O jeho orientačním smyslu už byla řeč. Poštovní holubi létají závody napříč Evropou a vždy se bezpečně vracejí domů. Při pití holub jako opět jediný z ptáků ponoří zobák do vody a saje. Pije tedy stejně jako třeba kůň, velbloud nebo koza. I to je přizpůsobení sloužící k ochraně před dravci - pijící holub může být uloven jestřábem či rorhem. Sáním pití urychluje a zkracuje tak na minimum dobu, kdy je takto zranitelný. A konečně - holub se velmi dobře ochočí a dokáže být milým společníkem člověka. Domnívám se proto, že si zaslouží stejně vlídný přístup, jako všichni ostatní ptáci. Co tedy na závěr? Snad ještě jednu informaci: pokud přikrmujete holuby, chráníte úrodu na polích, nebo čerstvě zaseté obilí. Pro tyto vynikající letce není problém zaletět si pro potravu i desítky kilometrů. Pokud jsou nasyceni, do polí neletí a neškodí tam. Nechtě tento argument zváží zejména starostové a radní měst, kteří houfně krmení holubů zakazují. Konečně - pro mnoho osamělých lidí, zejména seniorů ve velkoměstech, jsou zobající holoubci na okně jediným kontaktem se světem venku!

9853

Vyberte jazyk Používá technologii **Překladač**

Vyhledat

Jak se vám naše stránky líbí?

Hodnocení: 88,55% (hlasů: 629)